

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság

Bf.II.66/2023/7. szám

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2023. szeptember 21. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az életveszélyt okozó testi sértés bűntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2023. április 13. napján kihirdetett B.88/2022/56. számú ítéletét *megváltoztatja*.

A vádlott terhére megállapított bűncselekmény megnevezése helyesen testi sértés bűntette.

A Győri Törvényszék Gazdasági Hivatala által Bj.132/2022. számon 2., 4., 6., 8., 9 és 10. sorszám alatt bevételezett tárgyak tekintetében az elkobzásra vonatkozó rendelkezést mellőzi és megsemmisítésüket rendeli el.

Egyebekben helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja a vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban felmerült 7.200,- (hétezer-kettőszáz) Ft bűnügyi költség megfizetésére a vádlott köteles.

I n d o k o l á s:

[1] A Győri Törvényszék a 2022. október 18. napjától 2023. április 13. napjáig lefolytatott nyilvános folytatólagos tárgyalássorozat alapján meghozott és az utóbbi napon kihirdetett, B.88/2022/56. számú ítéletével Terhelt1 vádlott bűnösségét életveszélyt okozó testi sértés bűntettében (164. § (3) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat) állapította meg, s ezért a

vádlottat mint többszörös visszaesőt 7 év fegyház fokozatú szabadságvesztére, mellékbüntetésként 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett arról, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható, az Ózdi Járásbíróság 2020. február 24. napján jogerős 7.Bpk.622/2019/7. számú ítéletével elrendelt feltételes szabadságot megszüntette, rendelkezett a beszámításról, egyúttal kötelezte a bűnösnek kimondott vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség viselésére. A nyomozás során lefoglalt és a Győri Törvényszék Gazdasági Hivatala által Bj.132/2022. számon 2., 4., 6., 8., 9. és 10. sorszám alatt bevételezett tárgyak lefoglalását megszüntette és elkobzásukat rendelte el, míg a nyomozás során lefoglalt és a Győri Törvényszék Gazdasági Hivatala által Bj.132/2022. számon 3., 5. és 7. sorszám alatt bevételezett minták lefoglalását megszüntette és megsemmisítését rendelte el.

[2] A törvényszék fenti határozata ellen a vádlott és védője enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést a tárgyaláson.

[3] A fellebbviteli főügyészség a BF.78/2023/3-I. számú átiratában a vádlott és a védő fellebbezését nem tartotta alaposnak, ezért – a jogi indokolás pontosítása mellett – az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

[4] A védő a fellebbezés indokaként írásban előadta, hogy a vádlott többször kijelentette, hogy nem akart a testvérének sérülést okozni, az üveg kézbevitelével kívánta a testvérét az ellene folyamatban lévő támadás megszakítására készíteni. Kifejtette, hogy a bizonyítékok alátámasztják, hogy nem a vádlott közvetlen tevőleges magatartása vezetett a sértett sérüléséhez. Minderre tekintettel a vádlott védője a fellebbezését változatlanul a büntetés enyhítése érdekében tartotta fenn.

[5] A fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a terhelt védője fenntartva a jogorvoslati kérelmének írásbeli indokolásában foglaltakat indítványozta, hogy a bíróság vegye figyelembe, hogy a sértett volt az aktív, cselekvő személy, ő volt, aki generálta a konfliktust, ezzel szemben a védenca tevékenysége csupán védekező volt. Egyetértve az elsőfokú bírósággal, kijelentette, hogy a jogos védelmi helyzet valóban nem volt megalapozottan megállapítható. Álláspontja szerint a sértetti közrehatás olyan mértékű volt, amely megalapozza az elsőfokon kiszabott büntetés enyhítésének lehetőségét.

[6] A fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbviteli főügyészség képviselője maradéktalanul fenntartotta az írásbeli átiratban foglalt álláspontját, amelyben alaptalannak ítélve a védelmi oldalról bejelentett fellebbezéseket arra mutatott rá, hogy az elsőfokon alkalmazott joghátrány igazodik a vádlott társadalomra veszélyességéhez, tekintve, hogy a terhelt által elkövetett cselekmény súlya jelentős. Álláspontja szerint a törvényszék által alkalmazott középértékben már érvényre jutott a sértetti magatartás. Kifejtette, hogy a verekezéshez mindig két ember tevőleges magatartása kell, a vádlott többszörös visszaesőnek minősül, a kiszabott joghátrány pedig mindennek tükrében

tettarányos, ezért az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt a jogi indokolás kisebb mértékben történő pontosítását követően.

[7] Az előterjesztett fellebbezések tartalmára, a vádlotti és védelmi jogorvoslati kérelem irányára tekintettel, a fellebbviteli főügyészségi átiratban foglaltakra, a védői jogorvoslati kérelem indoklásának tartalmára, valamint a fellebbviteli nyilvános ülésen előadottakra figyelemmel a másodfokú bíróság a fellebbezéssel sérelmezett elsőfokú határozatot a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülés keretében eljárva felülbírált.

A másodfokú felülvizsgálat során az ítéltábla a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjában, az 590. § (3) és (4) bekezdéseiben, valamint az 591. § (2) bekezdésében foglaltak szerint korlátozott felülbírálatot folytatott le. Ekörben megállapítható volt, hogy a törvényszék a fellebbviteli eljárásban megalapozottságában nem vizsgálható ítéleti tényállást a váddal egyezően állapította meg, a vádlott felmentésére vagy vele szemben az eljárás megszüntetésére nem volt ok, a cselekmény minősítése is a büntető anyagi jog szabályainak megfelelő.

[8] A fentiek szerinti felülbírálat során a másodfokú bíróság az ítéletnek a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetőleg részeit vizsgálta felül. Ezen túlmenően a támadott határozat fellebbezéssel nem érintett része tekintetében is felülbírált az elsőfokú bírósági eljárást a Be. 607. § (1), a 608. § (1) és 609. § (1) bekezdéseiben foglaltakkal összefüggésben az eljárási szabályok megtartását, továbbá a bűncselekmények minősítésére vonatkozó, illetőleg a szankció alkalmazásával kapcsolatos rendelkezéseket.

[9] A felülbírálat során összességében megállapítható volt, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, ennek során hatályon kívül helyezést megalapozó eljárási hibát, illetőleg mulasztást nem vétett, okszerűen foglalt állást a terhelt büntetőjogi felelőssége tárgyában, és az anyagi jogi szabályoknak megfelelően minősítette a vádlott terhére rótt cselekményt. Megfelelően eleget tett az indokolási kötelezettségének is.

[10] Korlátozott felülbírálat keretében a másodfokú bíróságnak nincs törvényes lehetősége az elsőfokon megállapított tényállás korrigálására, azonban megjegyzi az ítéltábla az elsőfokú ítélet [12] és [13] bekezdései vonatkozásában, hogy a tényállásban feltételes megállapításoknak nincs helye, csupán tények rögzítésére kerülhet sor. Mindez érdemben nem befolyásolja a megállapított tényállás helyességét.

[11] A törvényszék okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, helyes a cselekmények különös részi minősítése és az ide vonatkozó jogi indokolás szakszerű.

A testi sértés megnevezése az elsőfokú bíróság határozatában azonban nem megfelelő, mivel a bűncselekményt a bíróság ügydöntő határozatának rendelkező részében a 2012. évi C.

törvény Különös Része szerinti alcímével kell megnevezni. A bűncselekmény megnevezése után zárójelben fel kell tüntetni a bűncselekmény alapesetének - s ha megvalósult, minősített esetének - törvényi tényállását (diszpozícióját) és büntetési tételét meghatározó törvényi rendelkezéseket [61. BK vélemény 1. és 3. pontja]. Ennek megfelelően rendelkezett a másodfokú bíróság arról, hogy a vádlott terhére megállapított bűncselekmény megnevezése nem életveszélyt okozó testi sértés büntette, hanem helyesen testi sértés büntette.

[12] A büntetés kiszabása körében irányadó releváns körülmények felülvizsgálata során a másodfokon eljáró bíróság is vizsgálta és értékelte a törvényszék által feltárt bűnösségi és bünteteskiszabási tényezőket, ennek keretében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helyesen vont le következtetést a vádlott bűnösségére.

[13] A büntetés kiszabása során az enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság számba vette, de kiegészítendő a súlyosító körülmények köre azzal, hogy a vádlott a terhére rótt cselekményét feltételes szabadságra bocsátás hatálya alatt követte el. Ezzel szemben a bűncselekmény elkövetésének részbeni beismerő vallomása nem tekinthető enyhítő körülménynek, azonban a terhelt javára értékelendő, hogy a vádlott hosszú ideig ált kényszerintézkedés hatálya alatt.

[14] Egyetértett a táblabíróság a fellebbviteli főügyészség azon hivatkozásával, hogy a – többszörös visszaeső, hozzátartozója sérelmére, feltételes szabadságra bocsátás hatálya alatt álló, ittas állapotban lévő – vádlottal szemben már értékelést nyert enyhítő körülményként a nagyfokú sértetti közrehatás.

A vádlottal szemben az elsőfokú bíróság a középértékre figyelemmel szabta ki a szabadságvesztést, amely a helyesbített bűnösségi körülményekre és a terhelt személyében rejlő társadalomra veszélyesség fokára figyelemmel kellő visszatartó erőt képvisel, illetve megfelel a Btk. 79. §-ban írt büntetési céloknak, valamint a fokozatosság elvének is. A fentiekre figyelemmel az elsőfokon kiszabott szankció középértéktől történő enyhítésére nem kerülhetett sor, különös tekintettel a vádlott többszörös visszaesői minőségére és arra, hogy a terhére rótt cselekményt feltételes szabadságra bocsátás hatálya alatt követte el. Helyesen állapította meg a törvényszék, hogy a többszörösen büntetett vádlott méltatlanná vált a közügyekben való részvételre.

[15] Az elsőfokú ítélet járulékos kérdései közül az elkobzásra vonatkozó rendelkezés korrekcióra szorult. A nyomozás során lefoglalt és a Győri Törvényszék Gazdasági Hivatala által Bj.132/2022. szám alatt 2., 4., 6., 8., 9. és 10. sorszám alatt bevételezett tárgyak elkobzását elrendelő elsőfokú rendelkezést az ítéltábla mellőzte és megsemmisítésüket rendelte el a Be. 320. § (2) bekezdése értelmében, tekintve, hogy ezen tárgyak nem voltak a bűncselekmény elkövetésének eszközei.

[16] Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek.

[17] A fentiekben kifejtettek alapján az ítéltábla a Győri Törvényszék 2023. április 13. napján kihirdetett B.88/2022/56. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdés értelmében a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyéb tekintetben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdéseiben foglaltak szerint rendelkezett a terhelt által az elsőfokú ügydöntő határozat kihirdetésétől a másodfokú határozathozatal napjáig előzetes fogvatartásban töltött idő vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról, valamint a Be. 613. § (1) bekezdésében foglaltak alapján megállapította a másodfokú büntetőeljárásban felmerült bűnügyi költség összegét és rendelkezett annak a terhelt által történő viselése tárgyában is.

Győr, 2023. szeptember 21.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke

Dr. Németh Balázs s.k.
előadó bíró

Dr. Vajda Edit s.k.
bíró

Záradék:

Ez az ítélet és ezáltal a Győri Törvényszék 2023. április 13. napján kelt B.88/2022/56. számú ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2023. szeptember 21.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke